



Brussel, 20 maart 2019
REV2 – Vervangt kennisgeving REV1
van 1 februari 2018

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN DE LEVENSMIDDELEN- WETGEVING EN DE VOORSCHRIFTEN INZAKE KWALITEITSREGELINGEN VAN DE EU¹

Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Dat betekent dat vanaf 30 maart 2019 om 00.00 uur (Midden-Europese tijd) (hierna "de terugtrekkingsdatum" genoemd)² het Verenigd Koninkrijk een "derde land" zal zijn³.

De voorbereiding op de terugtrekking is niet alleen een zaak van de EU en de nationale overheden, maar ook van bedrijven en burgers.

Gezien de onzekerheid over de ratificatie van het terugtrekkingsakkoord wil de Commissie alle belanghebbenden, en met name marktdeelnemers, wijzen op de juridische gevolgen waarmee zij rekening moeten houden wanneer het Verenigd Koninkrijk een derde land wordt.

Onder voorbehoud van de overgangperiode waarin het terugtrekkingsakkoord⁴ voorziet, gelden vanaf de terugtrekkingsdatum de levensmiddelenwetgeving⁵ en de voorschriften

¹ Met inbegrip van beschermde oorsprongsbenamingen (BOB), beschermde geografische aanduidingen (BGA), geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken en gearomatiseerde wijnen (GA) en gearandeerde traditionele specialiteiten (GTS).

² De Europese Raad kan volgens artikel 50, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie met instemming van het Verenigd Koninkrijk unaniem besluiten dat de Verdragen op een latere datum niet meer van toepassing zijn.

³ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

⁴ Zie deel vier van het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB C 66 I van 19.2.2019, blz. 1).

⁵ Zie artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1). Deze kennisgeving heeft ook betrekking op de EU-voorschriften inzake biologische producten. Deze kennisgeving heeft geen betrekking op het binnenbrengen in de Unie van persoonlijke zendingen producten van dierlijke oorsprong van niet-commerciële aard die deel uitmaken van de bagage van reizigers of die als kleine zendingen aan particulieren worden verzonden, of die op afstand worden

inzake kwaliteitsregelingen van de EU niet langer voor het Verenigd Koninkrijk. Dit heeft met name de onderstaande gevolgen⁶:

1. VOEDSELETIKETTERING EN VOEDSELINFORMATIE, GEZONDHEIDS- EN IDENTIFICATIEMERKEN

De levensmiddelenwetgeving van de EU voorziet in harmonisering van de etikettering van levensmiddelen die in de EU in de handel worden gebracht. De van toepassing zijnde regels zijn met name neergelegd in de volgende EU-wetgeving:

- Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten⁷;
- Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen⁸;
- Verordening (EU) nr. 609/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake voor zuigelingen en peuters bedoelde levensmiddelen, voeding voor medisch gebruik en de dagelijkse voeding volledig vervangende producten voor gewichtsbeheersing⁹;
- Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders¹⁰, alsmede Verordening (EG) nr. 1830/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende de traceerbaarheid en etikettering van genetisch gemodificeerde organismen en de traceerbaarheid van met genetisch gemodificeerde organismen geproduceerde levensmiddelen en diervoeders en tot wijziging van Richtlijn 2001/18/EG¹¹;

besteld (bijvoorbeeld per post of telefoon, of via internet) en aan de consument worden afgeleverd (zie Verordening (EG) nr. 206/2009 van de Commissie van 5 maart 2009 betreffende het binnenbrengen in de Gemeenschap van persoonlijke zendingen producten van dierlijke oorsprong en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 136/2004, PB L 77 van 24.3.2009, blz. 1). Raadpleeg voor het laatste punt de "Kennisgeving over reizen tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk na de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de EU" (https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/file_import/travelling_nl.pdf).

⁶ Deze kennisgeving is ook van belang voor levensmiddelen afkomstig van de Kanaaleilanden en het eiland Man (Verordening (EEG) nr. 706/73 van de Raad van 12 maart 1973 betreffende de communautaire regeling voor de Kanaaleilanden en het eiland Man inzake het handelsverkeer in landbouwproducten (PB L 68 van 15.3.1973, blz. 1).

⁷ PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18.

⁸ PB L 404 van 30.12.2006, blz. 9.

⁹ PB L 181 van 29.6.2013, blz. 35.

¹⁰ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 1.

¹¹ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 24.

- Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke marktordening voor landbouwproducten¹²;
- Sectorale levensmiddelenwetgeving van de EU inzake voedsletikettering en voedselinformatie, zoals de wetgeving inzake gedistilleerde dranken¹³, honing¹⁴, extracten van koffie en extracten van cichorei¹⁵, cacao- en chocoladeproducten voor menselijke consumptie¹⁶, bepaalde suikers¹⁷, groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit¹⁸, vruchtensappen¹⁹, vruchtenjam of -confituur, -gelei en -marmelade²⁰ en bepaalde melkproducten²¹;
- Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten²².

De EU-voorschriften voor de etikettering van levensmiddelen zijn van toepassing op alle levensmiddelen die in de EU in de handel worden gebracht, ongeacht de plaats waar die levensmiddelen zijn geproduceerd.

Vanaf de terugtrekkingsdatum moeten levensmiddelen die in de EU-27 in de handel worden gebracht²³, aan die voorschriften voldoen overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EG) nr. 178/2002.

¹² PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

¹³ Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken (PB L 39 van 13.2.2008, blz. 16).

¹⁴ Richtlijn 2001/110/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake honing (PB L 10 van 12.1.2002, blz. 47).

¹⁵ Richtlijn 1999/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake extracten van koffie en extracten van cichorei (PB L 66 van 13.3.1999, blz. 26).

¹⁶ Richtlijn 2000/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 juni 2000 inzake cacao- en chocoladeproducten voor menselijke consumptie (PB L 197 van 3.8.2000, blz. 19).

¹⁷ Richtlijn 2001/111/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde suikers (PB L 10 van 12.1.2002, blz. 53).

¹⁸ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft (PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1).

¹⁹ Richtlijn 2001/112/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake voor menselijke voeding bestemde vruchtensappen en bepaalde soortgelijke producten (PB L 10 van 12.1.2002, blz. 58).

²⁰ Richtlijn 2001/113/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake voor menselijke voeding bestemde vruchtenjam of -confituur, -gelei en -marmelade, alsmede kastanjepasta (PB L 10 van 12.1.2002, blz. 67).

²¹ Richtlijn 2001/114/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde, geheel of gedeeltelijk gedehydrateerde verduurzaamde melk (PB L 15 van 17.1.2002, blz. 19).

²² PB L 189 van 20.7.2007, blz. 1.

Daarom kan het in bepaalde gevallen uit hoofde van de levensmiddelenwetgeving van de EU noodzakelijk zijn enkele wijzigingen aan te brengen in de etikettering van levensmiddelen die vanaf de terugtrekkingsdatum in de EU-27 in de handel worden gebracht, vanwege het feit dat het Verenigd Koninkrijk met ingang van de terugtrekkingsdatum een derde land is. Bijvoorbeeld:

- Verplichte aanduiding van de oorsprong van een levensmiddel, indien van toepassing²⁴;
- Verplichte vermelding op het etiket van de naam of handelsnaam en het adres van de in de EU-27 gevestigde invoerder van levensmiddelen uit het Verenigd Koninkrijk²⁵;
- Verplichte gezondheids- en identificatiemerken overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 853/2004. Met ingang van de terugtrekkingsdatum wordt de afkorting "EG"^{26 27}, die is voorbehouden aan binnen de EU gevestigde inrichtingen, niet langer opgenomen in het gezondheidsmerk²⁸ of identificatiemerken²⁹, maar worden daarin de naam vermeld (volledig of met de uit twee letters bestaande ISO-code) van het land waar de inrichting is gevestigd, en het erkenningsnummer van die inrichting³⁰.

Exploitanten van levensmiddelenbedrijven wordt geadviseerd na te gaan in hoeverre het nodig zal zijn om wijzigingen aan te brengen in de etikettering van levensmiddelen die na de terugtrekkingsdatum in de EU-27 in de handel worden gebracht.

²³ Het begrip "in de handel brengen" is gedefinieerd in artikel 3, punt 8, van Verordening (EG) nr. 178/2002: *"in de handel brengen": het voorhanden hebben van levensmiddelen of diervoeders met het oog op de verkoop, met inbegrip van het ten verkoop aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht, alsmede de eigenlijke verkoop, distributie en andere vormen van overdracht zelf.*

²⁴ Zie bijvoorbeeld de etikettering "EU Landbouw" en "niet-EU Landbouw" overeenkomstig artikel 24 van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad, of de etikettering van honing als "gemengde EU-honing" of "gemengde niet-EU-honing" (artikel 2, punt 4, a), van Richtlijn 2001/110/EG van de Raad).

²⁵ Artikel 8, lid 1, en artikel 9, lid 1, onder h), van Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18).

²⁶ Sectie I, hoofdstuk III, punt 3, onder c), van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 854/2004.

²⁷ Sectie I, deel B, punt 8, van bijlage II bij Verordening (EG) nr. 853/2004.

²⁸ Sectie I, hoofdstuk III, van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 854/2004.

²⁹ Sectie I van bijlage II bij Verordening (EG) nr. 853/2004.

³⁰ Het is mogelijk dat producten van dierlijke oorsprong in overeenstemming met de EU-wetgeving worden gemerkt (gezondheids- of identificatiemerken) en bovendien in overeenstemming met de voorschriften van een derde land. De EU-wetgeving laat echter niet toe dat een product twee merken op grond van de EU-wetgeving draagt, waarbij de inrichting wordt gepresenteerd als gevestigd in de EU en in een derde land.

N.B.:

Als een bepaald levensmiddel vóór de terugtrekkingsdatum in de EU-27 in de handel is gebracht, d.w.z. als het

- in de EU-27 voorhanden was met het oog op de verkoop, met inbegrip van het te koop aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht; of
- werd verkocht, gedistribueerd of op andere manieren overgedragen in de EU-27³¹

kan deze "voorraad" levensmiddelen na de terugtrekkingsdatum nog steeds worden verkocht, gedistribueerd of overgedragen in de EU-27 zonder dat er wijzigingen aan de etikettering hoeven te worden aangebracht³².

Dat moet voor elk afzonderlijk product worden beoordeeld. Het is bijvoorbeeld niet van toepassing op een bepaalde productcategorie.

2. VOEDSELINGREDIËNTEN, SAMENSTELLING VAN LEVENSMIDDELEN, VERONTREINIGINGEN EN RESIDULIMIETEN; MATERIAAL DAT MET LEVENSMIDDELEN IN CONTACT KOMT

Overeenkomstig de levensmiddelenwetgeving van de EU mogen bepaalde levensmiddelen niet in de handel worden gebracht tenzij zij door de Commissie zijn goedgekeurd (dit geldt bijvoorbeeld voor levensmiddelenadditieven³³, aroma's³⁴, rookaroma's³⁵ en vitamines en mineralen die in levensmiddelen³⁶ – met inbegrip van voedingssupplementen³⁷ – en nieuwe voedingmiddelen³⁸ worden gebruikt) of

³¹ Zie de definitie in artikel 3, punt 8, van Verordening (EG) nr. 178/2002: "*in de handel brengen*": *het voorhanden hebben van levensmiddelen of diervoeders met het oog op de verkoop, met inbegrip van het ten verkoop aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht, alsmede de eigenlijke verkoop, distributie en andere vormen van overdracht zelf.*

³² Bijvoorbeeld, naleving van de voorschriften inzake de EU-oorsprong van het product of het EU-contactpunt van de producent.

³³ Verordening (EG) nr. 1333/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake levensmiddelenadditieven (PB L 354 van 31.12.2008, blz. 16).

³⁴ Verordening (EG) nr. 1334/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake aroma's en bepaalde voedselingrediënten met aromatiserende eigenschappen voor gebruik in levensmiddelen (PB L 354 van 31.12.2008, blz. 34).

³⁵ Verordening (EG) nr. 2065/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 10 november 2003 inzake in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken rookaroma's (PB L 309 van 26.11.2003, blz. 1).

³⁶ Verordening (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de toevoeging van vitamines en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen (PB L 404 van 30.12.2006, blz. 26).

³⁷ Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen (PB L 183 van 12.7.2002, blz. 51).

een individuele aanvrager van de Commissie een vergunning of toelating heeft verkregen (voor bijvoorbeeld genetisch gemodificeerde levensmiddelen³⁹).

Voor bepaalde levensmiddelen gelden specifieke vereisten wat betreft hun samenstelling⁴⁰ en in de levensmiddelenwetgeving van de EU zijn maximale waarden voor verontreinigingen⁴¹ ⁴² en maximumresidugehalten voor actieve bestanddelen⁴³ vastgesteld.

Materialen die met levensmiddelen in contact komen en in de EU in de handel worden gebracht, zijn onderworpen aan EU-voorschriften⁴⁴, en voor bepaalde materialen die met levensmiddelen in contact komen, gelden aanvullende specifieke maatregelen.

De EU-wetgeving inzake voedselingrediënten en de samenstelling van levensmiddelen, alsmede de EU-wetgeving inzake de grenswaarden voor verontreinigingen en residuen in levensmiddelen, geldt voor alle levensmiddelen die in de EU in de handel worden gebracht, ongeacht de plaats waar die levensmiddelen zijn geproduceerd. Hetzelfde geldt voor materiaal dat met levensmiddelen in contact komt⁴⁵.

³⁸ Verordening (EU) 2015/2283 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende nieuwe voedingsmiddelen, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 327 van 11.12.2015, blz. 1).

³⁹ Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (PB L 268 van 18.10.2003, blz. 1).

⁴⁰ Verordening (EU) nr. 609/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake voor zuigelingen en peuters bedoelde levensmiddelen, voeding voor medisch gebruik en de dagelijkse voeding volledig vervangende producten voor gewichtsbeheersing (PB L 181 van 29.6.2013, blz. 35).

⁴¹ Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad van 8 februari 1993 tot vaststelling van communautaire procedures inzake verontreinigingen in levensmiddelen (PB L 37 van 13.2.1993, blz. 1).

⁴² Richtlijn 2009/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de exploitatie en het in de handel brengen van natuurlijk mineraalwater (PB L 164 van 26.6.2009, blz. 45).

⁴³ Verordening (EG) nr. 396/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 23 februari 2005 tot vaststelling van maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen in of op levensmiddelen en diervoeders van plantaardige en dierlijke oorsprong (PB L 70 van 16.3.2005, blz. 1), Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot vaststelling van communautaire procedures voor het vaststellen van grenswaarden voor residuen van farmacologisch werkzame stoffen in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 152 van 16.6.2009, blz. 11).

⁴⁴ Verordening (EG) nr. 1935/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 2004 inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in contact te komen (PB L 338 van 13.11.2004, blz. 4).

⁴⁵ In aanvulling daarop stelt de EU-wetgeving voor bepaalde uit derde landen afkomstige landbouwproducten maximale toegestane waarden voor radioactief cesium, die bij invoer in de EU gecontroleerd worden; zie Verordening (EG) nr. 733/2008 van de Raad van 15 juli 2008 betreffende de voorwaarden voor de invoer van landbouwproducten van oorsprong uit derde landen ingevolge het ongeluk in de kerncentrale van Tsjernobyl (PB L 201 van 30.7.2008, blz. 1), Verordening (EG) nr. 1609/2000 van de Commissie van 24 juli 2000 tot vaststelling van een lijst van producten die zijn uitgesloten van Verordening (EEG) nr. 737/90 van de Raad betreffende de voorwaarden voor de invoer van landbouwproducten van oorsprong uit derde landen ingevolge het ongeluk in de

3. VEREISTE DAT EXPLOITANTEN VAN LEVENSMIDDELENBEDRIJVEN EN HOUDERS VAN VERGUNNINGEN, OF HUN VERTEGENWOORDIGERS, GEVESTIGD ZIJN IN DE EU; INDIENING VAN AANVRAAG VAN EEN VERGUNNING VIA EEN EU-LIDSTAAT

Volgens de levensmiddelenwetgeving van de EU moeten de exploitanten van levensmiddelenbedrijven, houders van vergunningen of toelatingen of hun vertegenwoordigers in de EU gevestigd zijn. Bijvoorbeeld:

- Overeenkomstig artikel 4, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1829/2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders moet de aanvrager van een EU-vergunning of zijn vertegenwoordiger in de EU gevestigd zijn;
- Overeenkomstig artikel 15, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 1935/2004 inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in contact te komen, moet de fabrikant, de verwerker of de verkoper die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen in de EU van materialen en voorwerpen die nog niet met levensmiddelen in contact zijn gebracht, in de EU gevestigd zijn⁴⁶.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum voldoet de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde aanvrager of vertegenwoordiger niet meer aan deze vereisten.

Volgens de levensmiddelenwetgeving van de EU is voor het verkrijgen van een EU-vergunning of -toelating in sommige gevallen de indiening van een dossier via de bevoegde autoriteit van een EU-lidstaat vereist. Bijvoorbeeld:

- Overeenkomstig artikel 9, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1935/2004 inzake materialen die met levensmiddelen in contact komen, moet de aanvraag voor toelating van stoffen via een bevoegde autoriteit van een EU-lidstaat worden ingediend.
- Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1829/2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders moet de aanvraag van de vergunning via een bevoegde nationale instantie van een lidstaat naar de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) worden verzonden.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum is het niet meer mogelijk om aanvragen in te dienen via de bevoegde nationale instantie van het Verenigd Koninkrijk.

kerncentrale van Tsjernobyl (PB L 185 van 25.7.2000, blz. 27) en Verordening (EG) nr. 1635/2006 van de Commissie van 6 november 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 737/90 van de Raad betreffende de voorwaarden voor de invoer van landbouwproducten van oorsprong uit derde landen ingevolge het ongeluk in de kerncentrale van Tsjernobyl (PB L 306 van 7.11.2006, blz. 3).

⁴⁶ Dezelfde of soortgelijke voorschriften zijn opgenomen in sectorale wetgeving inzake materialen die met levensmiddelen in contact komen. Zie, wat betreft keramische materialen die met levensmiddelen in contact komen, artikel 2 bis, lid 1, van Richtlijn 84/500/EEG van de Raad van 15 oktober 1984 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake keramische voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen (PB L 277 van 20.10.1984, blz. 12).

4. VOORSCHRIFTEN VOOR DE PRODUCTIE VAN LEVENSMIDDELEN / VOORSCHRIFTEN VOOR LEVENSMIDDELENHYGIËNE, VOEDSELDOORSTRALING, BIOLOGISCHE PRODUCTIE, MATERIALEN DIE MET LEVENSMIDDELEN IN CONTACT KOMEN

De levensmiddelenwetgeving van de EU bevat voorschriften voor de productie van levensmiddelen in de EU, en in derde landen indien die levensmiddelen in de EU in de handel worden gebracht. De levensmiddelenwetgeving van de EU voorziet ook in specifieke maatregelen voor de controle van levensmiddelen wanneer zij in de EU worden binnengebracht.

4.1. Levensmiddelen van dierlijke oorsprong⁴⁷

Vanaf de terugtrekkingsdatum is de invoer vanuit het Verenigd Koninkrijk in de EU-27 van levensmiddelen van dierlijke oorsprong verboden, tenzij aan specifieke vereisten is voldaan, waaronder de volgende:

- Het Verenigd Koninkrijk is door de Commissie "vermeld" voor doeleinden van volksgezondheid⁴⁸ en diergezondheid⁴⁹. Artikel 6, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 853/2004, artikel 11 van Verordening (EG) nr. 854/2004⁵⁰ en artikel 8 van Richtlijn 2002/99/EG van de Raad zijn van toepassing op het "vermelden" van een derde land.
- De inrichting in het Verenigd Koninkrijk van waaruit de levensmiddelen worden verzonden en waar zij worden verkregen of bereid, wordt door de Commissie "vermeld" voor doeleinden van volksgezondheid. Artikel 6, lid 1, onder b), i), van Verordening (EG) nr. 853/2004 en artikel 12 van Verordening (EG) nr. 854/2004 zijn van toepassing op het "vermelden" van inrichtingen.
- De Commissie heeft het Verenigd Koninkrijk "vermeld" als land met een plan voor toezicht inzake residuen dat is goedgekeurd overeenkomstig Richtlijn

⁴⁷ Specifieke voorschriften voor "samengestelde producten" (ofwel voor menselijke consumptie bestemde voedingsmiddelen die zowel verwerkte producten van dierlijke oorsprong als producten van plantaardige oorsprong bevatten) zijn vastgesteld in Beschikking 2007/275/EG van de Commissie van 17 april 2007 betreffende lijsten van dieren en producten die krachtens de Richtlijnen 91/496/EEG en 97/78/EG van de Raad in grensinspectieposten controles moeten ondergaan (PB L 116 van 4.5.2007, blz. 9) en Verordening (EU) nr. 28/2012 van de Commissie van 11 januari 2012 tot vaststelling van voorschriften voor de certificering van de invoer in en de doorvoer door de Unie van bepaalde samengestelde producten en tot wijziging van Beschikking 2007/275/EG en Verordening (EG) nr. 1162/2009 (PB L 12 van 14.1.2012, blz. 1).

⁴⁸ Artikel 11 van Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 206).

⁴⁹ Artikel 8 van Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11).

⁵⁰ Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55).

96/23/EG⁵¹ voor de daarin vermelde dieren en producten van dierlijke oorsprong. Hoofdstuk VI van Richtlijn 96/23/EG is van toepassing op het "vermelden" van een derde land.

- De ingevoerde levensmiddelen voldoen aan alle specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen vermeld in de artikelen 4 tot en met 6 van Verordening (EG) nr. 852/2004⁵² en de artikelen 3, 4, 5, 7 en 8 van Verordening (EG) nr. 853/2004⁵³. De mogelijkheid dat met nationale maatregelen wordt voldaan aan levensmiddelenhygiënenormen van de EU ("flexibiliteitsbepalingen") overeenkomstig artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 852/2004, artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 853/2004 en artikel 17, lid 5, van Verordening (EG) nr. 854/2004 geldt niet meer voor het Verenigd Koninkrijk.

Exploitanten van levensmiddelenbedrijven die producten van dierlijke oorsprong invoeren, moeten ervoor zorgen dat die invoer uitsluitend geschiedt indien aan de hierboven vermelde vereisten wordt voldaan⁵⁴.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum worden deze vereisten bij invoer in de EU-27 gecontroleerd aan de hand van verplichte grensinspecties bij de eerste plaats van binnenkomst op het grondgebied van de Unie:

- Deze levensmiddelen kunnen de EU-27 uitsluitend binnenkomen via erkende "grensinspectieposten"⁵⁵;
- Elke zending ondergaat documenten- en overeenstemmingscontroles en met een passende frequentie ook materiële controles⁵⁶;
- Iedere zending gaat vergezeld van een certificaat overeenkomstig de levensmiddelenwetgeving van de EU^{57 58}.

⁵¹ Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10).

⁵² Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1).

⁵³ Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55).

⁵⁴ Artikel 6, leden 1 tot en met 4, van Verordening (EG) nr. 853/2004.

⁵⁵ Beschikking 2009/821/EG van de Commissie van 28 september 2009 tot opstelling van een lijst van erkende grensinspectieposten, tot vaststelling van bepaalde voorschriften voor door veterinaire deskundigen van de Commissie uitgevoerde inspecties en tot vaststelling van de veterinaire eenheden in Traces (PB L 296 van 12.11.2009, blz. 1).

⁵⁶ Dit is afhankelijk van het betreffende levensmiddel; zie Beschikking 94/360/EG van de Commissie van 20 mei 1994 betreffende de verlaagde frequentie van de materiële controles van partijen producten die uit derde landen worden ingevoerd (PB L 158 van 25.6.1994, blz. 41).

⁵⁷ Artikel 14 van Verordening (EG) nr. 854/2004.

⁵⁸ Artikel 9 van Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het

Met betrekking tot de doorvoer van producten van dierlijke oorsprong uit een lidstaat van de EU-27 via een derde land naar een andere lidstaat van de EU-27 geldt het volgende:

- Deze producten kunnen de EU-27 uitsluitend opnieuw binnenkomen via een erkende grensinspectiepost;
- Elke zending ondergaat een eenvoudige documentencontrole om na te gaan of de producten daadwerkelijk uit de EU-27 afkomstig zijn⁵⁹;
- Deze bepalingen zijn van toepassing ongeacht de voorwaarden die het Verenigd Koninkrijk zou kunnen stellen voor doorvoer over zijn grondgebied.

4.2. Levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong

In tegenstelling tot levensmiddelen van dierlijke oorsprong is de invoer van producten van niet-dierlijke oorsprong niet onderworpen aan de vereisten omtrent vermelding op de lijst van derde landen en inrichtingen⁶⁰.

De EU-lidstaten verrichten reguliere officiële controles van ingevoerde levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong. Die controles worden georganiseerd op basis van het meerjarige nationale controleplan en in het licht van de potentiële risico's. De controles bestrijken alle aspecten van de wetgeving inzake levensmiddelen. Bij bekende of opkomende risico's zijn mogelijk EU-voorschriften van toepassing die voorzien in meer uitgebreide officiële controles op aangewezen plaatsen van binnenkomst in de Unie⁶¹.

Ter waarborging van de fytosanitaire bescherming van de lidstaten van de EU-27 zijn daarnaast de volgende fytosanitaire EU-voorschriften van toepassing:

binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11).

⁵⁹ Artikel 6, lid 1, van Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13) en artikel 7, lid 1, van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29).

⁶⁰ Met uitzondering van kiemgroenten, die onderworpen zijn aan een specifiek regime (zie Verordening (EU) nr. 210/2013 van 11 maart 2013 betreffende de erkenning van inrichtingen die kiemgroenten produceren overeenkomstig Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 68 van 12.3.2013, blz. 24).

⁶¹ Verordening (EG) nr. 669/2009 van de Commissie van 24 juli 2009 ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft meer uitgebreide officiële controles op de invoer van bepaalde diervoeders en levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong en tot wijziging van Beschikking 2006/504/EG (PB L 194 van 25.7.2009, blz. 11).

- De invoer van knollen van soorten van *Solanum L.* (consumptieaardappelen) en hybriden daarvan is verboden⁶². Voor uitzonderingen geldt deel A, punt 12, van bijlage III bij Richtlijn 2000/29/EG van de Raad.
- Voor de invoer van bepaalde vruchten en groenten gelden specifieke vereisten⁶³;
- Voor de invoer van de in bijlage V bij Richtlijn 2000/29/EG vermelde levensmiddelen (waarvan enkele zijn onderworpen aan de in het vorige punt genoemde invoervoorschriften) is een fytosanitair certificaat vereist. Deze levensmiddelen zijn onderworpen aan een volledige controle aan de hand van documenten op de plaats van binnenkomst. Daarnaast zijn ze onderworpen aan overeenstemmings- en materiële controles, maar met een gespecificeerde minimumfrequentie afhankelijk van het risico dat zij met zich meebrengen⁶⁴.

4.3. Doorstraalde levensmiddelen

Levensmiddelen die zijn behandeld met ioniserende straling worden door EU-wetgeving gereguleerd⁶⁵. Vanaf de terugtrekkingsdatum is de invoer van doorstraalde levensmiddelen uit het Verenigd Koninkrijk in de EU-27 verboden, tenzij de Commissie de doorstralingsinstallatie in het Verenigd Koninkrijk heeft "vermeld". Op het "vermelden" van een derde land is artikel 9, lid 2, van Richtlijn 1999/2/EG van toepassing.

4.4. Materialen en voorwerpen van gerecycleerde kunststof, bestemd om met levensmiddelen in contact te komen

Overeenkomstig de EU-wetgeving moeten toelatingshouders de Commissie in kennis stellen van de productie- of recyclage-installatie in derde landen waar het uit hoofde van Verordening (EG) nr. 282/2008 toegelaten recyclageproces voor materialen en voorwerpen van kunststof wordt toegepast⁶⁶.

⁶² Deel A, punt 12, van bijlage III bij Richtlijn 2000/29/EG van de Raad van 8 mei 2000 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen (PB L 169 van 10.7.2000, blz. 1).

⁶³ Deel A van bijlage IV bij Richtlijn 2000/29/EG.

⁶⁴ Artikel 13 bis van Richtlijn 2000/29/EG.

⁶⁵ Richtlijn 1999/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de behandeling van voedsel en voedsel ingrediënten met ioniserende straling (PB L 66 van 13.3.1999, blz. 16).

⁶⁶ Artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 282/2008 van de Commissie van 27 maart 2008 betreffende materialen en voorwerpen van gerecycleerde kunststof bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen (PB L 86 van 28.3.2008, blz. 9).

4.5. Producten met termen die verwijzen naar de biologische productiemethode ("biologische producten"); certificaten voor biologische productie

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 834/2007⁶⁷ zijn het EU-logo voor biologische producten of termen die verwijzen naar de biologische productiemethode (bv. biologisch, bio-, eco- enz.) voorbehouden aan producten die voldoen aan de voorschriften van die verordening. Overeenkomstig artikel 29, artikel 27, lid 4, en artikel 2, onder n), van Verordening (EG) nr. 834/2007 zijn de controlerende autoriteiten en de controleorganen van de EU-lidstaten verantwoordelijk voor het afgeven van de bewijsstukken (certificaten) die marktdeelnemers nodig hebben om dergelijke producten in de EU in de handel te brengen.

- Voor een biologisch product uit een lidstaat van de EU-27 dat na de terugtrekkingsdatum in de EU-27 in de handel wordt gebracht, zijn de certificaten die door controlerende autoriteiten en controleorganen overeenkomstig artikel 29 van Verordening (EG) nr. 834/2007 in het Verenigd Koninkrijk zijn afgegeven, niet meer geldig.
- Voor een biologisch product uit het Verenigd Koninkrijk dat na de terugtrekkingsdatum op de markt van de EU-27 wordt ingevoerd, zijn de voorschriften van titel VI van Verordening (EG) nr. 834/2007 van toepassing. Dit betekent dat het als biologisch in de EU ingevoerde product vergezeld moet gaan van een certificaat dat is afgegeven door een overeenkomstig artikel 32, lid 2 (voor de invoer van overeenstemmende producten) of artikel 33, lid 3 (voor de invoer van gelijkwaardige producten) van Verordening (EG) nr. 834/2007⁶⁸ erkend orgaan. Zonder een dergelijk certificaat mogen producten uit het Verenigd Koninkrijk niet als biologisch op de markt van de EU-27 worden ingevoerd.

N.B.:

Als een bepaald biologisch product al vóór de terugtrekkingsdatum in de EU-27 in de handel is gebracht, d.w.z. als het

- in de EU-27 voorhanden was met het oog op de verkoop, met inbegrip van het te koop aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht; of
- werd verkocht, gedistribueerd of op andere manieren overgedragen in de EU-27⁶⁹

⁶⁷ Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2092/91 (PB L 189 van 20.7.2007, blz. 1).

⁶⁸ Het "vermelden" van het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 33, lid 2, van Verordening (EG) nr. 834/2007 is niet meer mogelijk (artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1235/2008 van de Commissie van 8 december 2008 houdende bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad wat de regeling voor de invoer van biologische producten uit derde landen betreft, PB L 334 van 12.12.2008, blz. 25).

⁶⁹ Zie artikel 2, onder j), van Verordening (EG) nr. 834/2007 en de definitie in artikel 3, punt 8, van Verordening (EG) nr. 178/2002: "*in de handel brengen*": *het voorhanden hebben van levensmiddelen of diervoeders met het oog op de verkoop, met inbegrip van het ten verkoop aanbieden, of enige*

kan deze "voorraad" producten na de terugtrekkingsdatum nog steeds worden verkocht, gedistribueerd of overgedragen in de EU-27 op basis van een door controlerende autoriteiten en controleorganen overeenkomstig artikel 29 van Verordening (EG) nr. 834/2007 in het Verenigd Koninkrijk afgegeven certificaat.

Dat moet voor elk afzonderlijk product worden beoordeeld. Het is bijvoorbeeld niet van toepassing op een bepaalde productcategorie.

- Biologische producten uit een ander derde land dan het Verenigd Koninkrijk mogen na de terugtrekkingsdatum nog steeds als biologisch in de EU-27 in de handel worden gebracht op basis van certificaten die zijn afgegeven door organen die momenteel overeenkomstig artikel 33, lid 3, van Verordening (EG) nr. 834/2007 voor het betrokken derde land zijn erkend, ook wanneer het erkende orgaan een in het Verenigd Koninkrijk gevestigd orgaan is⁷⁰.

5. VOORSCHRIFTEN INZAKE KWALITEITSREGELINGEN VAN DE EU

De kwaliteitsregelingen van de EU beschermen de namen van specifieke producten ter bevordering van hun unieke kenmerken die verband houden met hun geografische oorsprong en traditionele kennis. Productnamen kunnen een "geografische aanduiding" (GA) krijgen als zij een specifieke band hebben met de plaats waar zij zijn gemaakt. De van toepassing zijnde regels zijn met name neergelegd in de volgende EU-wetgeving:

- Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen⁷¹ (wat beschermde oorsprongsbenamingen, beschermde geografische aanduidingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten betreft);
- Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten⁷² (wat beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen betreft);
- Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken⁷³ en Verordening (EU) nr. 251/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 inzake de definitie, de

andere vorm van al dan niet gratis overdracht, alsmede de eigenlijke verkoop, distributie en andere vormen van overdracht zelf.

⁷⁰ Dat is momenteel enkel het geval voor één orgaan in het Verenigd Koninkrijk, zie bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 1235/2008.

⁷¹ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

⁷² PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁷³ PB L 39 van 13.2.2008, blz. 16.

aanduiding, de aanbiedingsvorm, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gearomatiseerde wijnbouwproducten⁷⁴ (wat geografische aanduidingen betreft).

Met ingang van de terugtrekkingsdatum zal de EU-wetgeving ter bescherming van geregistreerde beschermde oorsprongsbenamingen, beschermde geografische aanduidingen, geografische aanduidingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten niet langer geldig zijn in het Verenigd Koninkrijk. Alle rechten die overeenkomstig de genoemde EU-wetgeving ter bescherming van beschermde oorsprongsbenamingen, beschermde geografische aanduidingen, geografische aanduidingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten op of na de terugtrekkingsdatum zijn verleend, zullen enkel nog in de lidstaten van de EU-27 gelden.

Als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie zijn beschermde oorsprongsbenamingen, beschermde geografische aanduidingen, geografische aanduidingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten die overeenkomstig de genoemde EU-wetgeving zijn geregistreerd en beschermd, mogelijk niet zonder onderbreking beschermd in het Verenigd Koninkrijk. Daarom moeten belanghebbende houders van rechten nagaan of er naar alternatieve middelen moet worden gezocht om de desbetreffende geografische benamingen in het Verenigd Koninkrijk te beschermen overeenkomstig de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk.

Op de websites van de Commissie op het gebied van de invoer van levensmiddelen (https://ec.europa.eu/food/safety/official_controls/legislation/imports_en), biologische landbouw (https://ec.europa.eu/agriculture/organic/index_en) en kwaliteitsregelingen (https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/food-safety-and-quality/certification/quality-labels_en) is algemene informatie te vinden over de levensmiddelenwetgeving van de EU met betrekking tot ingevoerde levensmiddelen en biologische landbouw. Die webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie
Directoraat-generaal Gezondheid en Voedselveiligheid
Directoraat-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

⁷⁴ PB L 84 van 20.3.2014, blz. 14.